

Панијум — Број петнаест

„250“ пута три

Jeff Pippenger

2026-02-19

Године 2026, Трамп треба да прослави „250“ година Америке, чиме се усклађује са „250“ година од 457. пре Христа до Antiochus Magnus-а у историји између битке код Рафије и битке код Панијума. На крају „250“ година Antiochus Magnus стоји у 207. пре Христа, десет година после Рафије и седам година пре Панијума. Сведочанство „250“ година такође се усклађује са периодом од „250“ година паганског Рима, јер је године 64. Нерон започео прогон хришћана, а „250“ година касније, Миланским едиктом 313. године, Константин Велики је легализовао хришћанство и прогони су престали.

Доналд Трамп је познат по својим настојањима да Америку поново учини великом; то је ознака његових следбеника — MAGA. Трамп је у пророштву био представљен типолошки Константином Великим, Антиохом Великим, а наравно, у првих неколико стихова једанаесте главе Данила, он је Кир Велики, Ксеркс Велики, а потом Александар Велики. Од уредбе Кира, Дарија и Артаксеркса 457. године пре Христа до историје Панијума има двеста педесет година. Крај тих „250“ година налази се у средишњој тачки између Рафије и Панијума, а тако је и са 2026. годином. Година 2026. јесте средина Трамповог другог мандата. Неронових „250“ година прогонства води до уредбе која окончава хришћанско прогонство. Неронова линија јесте средишња линија трију линија од „250“ година које представљају Кир, Нерон и Трамп.

Кир је издао прву уредбу, а Артаксеркс трећу уредбу. Кир је први анђео, а Артаксеркс трећи. Намеравам да употребим Кира као симбол све три уредбе које заједно указују на 457. годину пре Христа.

Kir započinje liniju od „250“ godina 457. godine pre Hrista, koja se završava u istoriji Panijuma, što je istorija Antioha Velikog, koji je Donald Tramp. Panijum je stih koji prethodi zakonu o nedelji. Kir označava početak linije istorije od „250“ godina koja predstavlja republikanski rog zveri iz zemlje, a Kir takođe označava početak linije istorije od 2.300 godina koja predstavlja protestantski rog zveri iz zemlje.

Нерон започиње једну линију историје која представља прогонство које води ка компромису. За разлику од Кира и Сједињених Држава, који представљају линију што се завршава на средишњој тачки једног пророчног периода, Неронова линија завршава се приказом прогресивног периода компромиса који почиње Миланским едиктом 313. године, затим првим недељним законом 321. године, после чега 330. године следи подела Рима на исток и запад. Константин је представљен на сва та три датума. У Нероновој линији, од 313. до 330. године, има седамнаест година. У Кировој линији, од битке код Рафије 217. пре Христа до битке код Панијума 200. пре Христа, такође има седамнаест година.

У једанаестој глави Данила, Артаксеркс представља трећи указ. Трећи указ представља трећег анђела и закон о недељи. „250“ година од 457. пре Христа и „250“ година од 1776, обе се завршавају у средини историје која се одиграва непосредно пре закона о недељи из шеснаестог стиха. Једанаеста глава излаже стихове који су на крају представљали историју 1989. године у десетом стиху, и историју Украјинског рата који је започео 2014. године, представљену у једанаестом стиху, а затим Трампов повратак за његов други мандат 2024. године, као што је представљено у тринаестом стиху, а потом четрнаести стих означава 2025. годину, при чему први папа из славне земље успоставља спољашње виђење.

Данило 11:40 испунило се 1989. године, када је Совјетски Савез био оборен посредством тајног савеза између Јована Павла II и Роналда Регана. Тај тајни савез у време краја, 1989. године, предсказао је отворени савез на крају пророчког раздобља које је започело 1989. године. Тај отворени савез јесте оно што утврђује виђење.

2026. година представља крај „250“ година пророчке историје, раздобља које је започело са двадесет и две године од 1776. до времена краја 1798. године. Двадесет и две године те почетне историје огледају се у двадесетдвогодишњој историји од 11. септембра до 2023. године. На крају тих двадесет и две године 1798. године, књига пророка Данила била је отпечаћена; затим, на крају двадесет и две године које су започеле 11. септембра и завршиле се 31. децембра 2023. године, Лав из племена Јудина почео је да отвара Откривење Исуса Христа.

Порука која је била отпечаћена на крају двадесет и две године, 1798, била је изнета пред јавност 1831, двеста двадесет година након што је Библија краља Џејмса била објављена 1611. Од 1798. до 1831. Божја пророчка Реч се постепено отварала. До 1831. била је у јавној сфери, и мушкарци и жене су тада могли бити позвани на одговорност за поруку која је била отпечаћена 1798. Потом се 1840. догодио „још један изузетан догађај“, како га назива сестра Вајт, када се испунило једно предсказање о исламу.

Од завршетка периода од двадесет и две године (1798), па до завршетка периода од двеста двадесет година (1831), представљен је период распечаћивања једне поруке. Илустрација обухвата прекретницу на којој је порука формализована, након чега следи прекретница која указује на предсказање које је потом поново израчунато, а које, када се затим испуни, производи прекретницу која означава почетак „дивног пројављивања Божје силе“.

Двадесетдвогодишњи период на крају покрета из 1989. године трајао је од 11. септембра до 2023. године, када је једно пророштво поново било отпечаћено. То пророштво би, по нужности, започело период умножавања знања, знања које би испитивало и раздвајало, јер су многи звани, али је мало изабраних. Постојала би тачка у којој би порука била изнета на јавно поприште. Порука би носила обележја тога да је то порука која је пророчки поново прерачуната, и она би још једном садржавала предсказање. Када се јавно предсказање испуни, порука би била оснажена, као што је то представљено историјом 1840. године и Педесетницом.

С пропашћу Совјетског Савеза 1989. године, Данило 11:40 био је отпечаћен; а 1996. године порука 11. поглавља Данила била је изнесена у јавност. Година 1996. јесте двеста двадесет година после 1776, године која не само што је започела двадесет и две године које су се окончале 1798, него је започела и двеста педесет година које се завршавају 2026. године. Републикански рог достиже средишњу тачку на политичким изборима на средини мандата 2026. године, а протестантски рог сеже до 2026. године, која је крај тридесетогодишњег раздобља започетог формализовањем поруке 1996. године, поруке која је била отпечаћена у време свршетка 1989. године. Исус увек приказује крај кроз почетак, те је 2026. година година у којој исправљена порука Поноћног поклича треба да буде формализована, тридесет година након што је отпечаћена порука из 1989. године била формализована 1996. године.

Линија од „250“ година која започиње 1776. доводи вас до 2026, средине мандата Доналда Трампа, непосредно пре битке између Сједињених Држава и Русије, која почиње када се магарац одреши и ислам поново удари на Сједињене Државе, као што је учинио 11. септембра.

Неронова линија „250“ јесте средња линија од три линије, и историјски и пророчки. То поистовећује Неронову линију са другим анђелом, што је други тест који претходи трећем тесту. Тај други тест јесте тест иконе звери, који представља постепено успостављање споја цркве и државе, предображеног Миланским едиктом из 313. године, што је потом довело до првог закона о недељи, 321. године, а затим и до националне пропасти која увек следи после закона о недељи, како је приказано историјом 330. године.

Милански едикт из 313. године означава почетак успостављања односа између цркве и државе у Сједињеним Државама, који поступно води ка закону о недељи из шеснаестог стиха. То дело је отпочело 11. септембра Патриотским актом, али у фракталу на крају времена запечаћења и Патриотски акт и Милански едикт представљају предобраз једног чина који започиње постепени период компромиса што води ка ускоро долазећем закону о недељи. То је први у низу пророчких поступака који непосредно сједињује цркву и државу у Сједињеним Државама и на крају води ка закону о недељи.

Милански едикт из 313. године садржи управо те елементе у свом историјском запису, јер није био један јединствени едикт; био је то низ писама Лицинија, владара источног Рима. Источни Рим је у то време још увек био снажно пагански, док је Константин отварао своје западно царство хришћанству. Сам споразум постигнут је у фебруару 313. године, на једном састанку на врху, где је Лициније такође оженио Константинову полусестру како би запечатио њихов савез. Писма Лицинија, која су била објављена у источном делу царства, спроводила су слободу богослужења за хришћане и све друге, као и враћање одузете хришћанске имовине.

Милански едикт окончао је „250“ година прогона и представља временски период у коме ће све слободе које тај едикт представља бити постепено одузимане хришћанима, док свет заједно с Трампом корача ка ускоро надолazeћем недељном закону.

„Ако читалац жели да разуме чиниоце који ће бити употребљени у ускоро надолazeћем сукобу, треба само да прати запис о средствима којима се Рим служио ради истог циља у прошлим вековима. Ако жели да зна како ће паписти и протестанти, уједињени, поступати према онима који одбацују њихове догме, нека погледа дух који је Рим испољио према суботи и њеним браниоцима.“

„Краљевски едикти, општи сабори и црквене уредбе подржане световном влашћу били су степенице којима је незнабожачки празник достигао свој почасни положај у хришћанском свету. Прва јавна мера којом је наметнуто светковање недеље био је закон који је донео Константин. (A.D. 321) Овај едикт захтевао је да становници градова почивају на ‘часном дану сунца’, али је сељацима допуштао да наставе своје пољопривредне послове. Иако је у суштини био незнабожачки пропис, цар га је спроводио након свог номиналног прихватања хришћанства.” Велика борба, 573, 574.

Број „25“, који је десетак од „250“, представља побуну и поделу. Оних „25“ вођа лаодикијског адвентизма који се клањају сунцу у осмој глави Језекиља, одвојени су од оних који су запечаћени у самом наредном поглављу, а Сестра Вајт јасно поистовећује запечаћење из девете главе Језекиља са запечаћењем сто четрдесет и четири хиљаде из Откривења. Тих „25“ људи јесу само десетак од „250“ угледних људи који су се придружили побуни Кореја, Датана и Авирама. Сестри Вајт било је забрањено да напусти заседање Генералне конференције 1888. године, јер јој је Гаврило рекао да мора остати и забележити побуну у Минеаполису, јер је она била понављање Корејеве побуне. „250“ је симбол побуне и одвајања. У Матеју „25“ налазе се три приче које поучавају о раздвајању безбожних и мудрих. И републикански и протестантски рог подложни су времену милости представљеном као четири нараштаја, и и заветни народ и нација у којој је заветни народ утемељен бивају суђени у истом временском раздобљу.

У „250“ година звери из земље, која је шесто царство библијског пророштва и представља Сједињене Државе, линија Нерона означава један декрет, представљен Миланским едиктом, који обележава почетак постепене ескалације правног ратовања што се завршава декретом о недељном закону 321. године, уводећи у раздобље које се окончава 330. године, када је читав свет подељен у две класе, представљене као исток и запад. То деветогодишње раздобље од 321. до 330. године уједно је и седам дана Празника сеница, које почиње недељним законом 321. године, а завршава се када Михаило устане и време милости се затвори 330. године.

Одбацити милеритско темељно разумевање да је Рим тај који успоставља виђење значи пасти на темељном испиту који је наступио 31. децембра 2023. и завршио се када је 8. маја 2025. био изабран први папа из славне земље. Темељна истина која је Вилијаму Милеру омогућила да препозна Рим као симбол који успоставља виђење јесте истина чије одбацавање доноси силну заблуду. Пасти на том првом испиту навлачи силну заблуду из Солуњанима и доказује да безумни, који не разумеју, не љубе „Истину“. Одбацити симбол који успоставља спољашње виђење значи одбацити темељни испит, који је први од три испита. Сестра Вајт усклађује први испит у Христово време са вешћу Јована Крститеља.

Она указује да они који су одбацили Јованову вест не би имали користи од Исусовог учења, нити би могли да уоче промену раздобља када је Христос прешао из дворишта у Светињу.

Она је тај прогресивни процес испитивања ускладила са раздобљем милерита и учи да су они који су одбацили поруку првог анђела били паралела Јеврејима који су одбацили Јованову поруку. У свакој историјској линији, они који нису положили први испит нису имали користи од следећег корака и били су заслепљени за Христову диспензациону промену. Они који су одбацили поруку 11. септембра нису могли да виде да је Христос отпочео да суди живима. Они који не положе темељни испит 2023. године неће видети прелазну промену цркве војујуће у цркву тријумфујућу. Одбацивачи било ког од ових темељних испита завршили су у „савршеној тами“. Где нема визије, народ завршава у савршеној тами, а Рим је тај који успоставља светлост спољашње визије. Ова истина може се препознати у тројици папа и њиховом односу према тројици председника који стоје у три битке из десетог, једанаестог и петнаестог стиха једанаестог поглавља Данила.

Спољашња „250“-годишња линија Кира, која се окончала 207. године пре Христа усред седамнаестогодишњег раздобља обележеног битком код Рафије па све до битке код Панијума, поравнала се са „250“-годишњом линијом која је започела са Нероном и окончала се Миланским едиктом 313. године, означавајући тако седамнаестогодишње раздобље Константина Великог. Доналд Трамп стоји као Антиох Велики 207. године пре Христа, што је 2026. година, а такође стоји и као Константин Велики 313. године, на почетку времена испитивања иконе звери. 4. јула 2026. Трамп као Антиох и Константин чини Америку „великом“. Трамп је трећи од тројице председника који се поравнавају са три битке из стихова десет, једанаест и петнаест. Реган је био први од те тројице, а Обама је био средњи. Та тројица председника носе печат „истине“, а Реган и Трамп представљају не само првог и трећег, него и алфу и омегу.

Пророчке одлике сваког од председника јесу то да, када владају, имају савез са папом тог раздобља. Реган и Јован Павле II били су тајно усклађени док су 1989. године обарали Совјетски Савез, у испуњењу десетог и четрдесетог стиха једанаесте главе Данила. Обама, пробуђенички глобалистички председник између Регана и Трампа, био је философски усклађен са пробуђеничким папом Фрањом. Трампов савез са папом Лавом отворен је да га сви виде, а 2025. године Трамп је инаугурисан за председника, а Лав је инаугурисан као антихрист. Духовни однос председника и папе представљен је Језавељом и Валовим пророцима. Политички однос председника и папе представљен је Језавељом и Ахавом. У оба представљања Језавеља је глава.

„Како се приближавамо последњој кризи, од пресудне је важности да међу Господњим оруђима владају склад и јединство. Свет је испуњен олујом, ратом и раздором. Ипак, под једном главом — папском влашћу — народи ће се ујединити да се супротставе Богу у личности Његових сведока. Ово јединство учвршћује велики отпадник. Док настоји да уједини своје оруђе у ратовању против истине, он ће радити на томе да њене заступнике подели и расеје. Љубомора, зла подозрења, злоречје, он подстиче да би произвео несклад и неслогу.“ Testimonies, volume 7, 182.

„У овом времену преовлађујућег безакоња, протестантске цркве које су одбациле „Овако вели Господ“, доспеће у необичан положај. Оне ће се обратити свету. У свом одвајању од Бога, настојаће да лаж и отпад од Бога учине законом нације. Утицаће на владаре земље да донесу законе како би повратили изгубљену превласт човека греха, који седи у храму Божјем, показујући себе да је Бог. Римокатоличка начела биће узета под заштиту државе. Протест библијске истине више неће бити трпљен од оних који закон Божји нису учинили правилом свога живота.“ *Review and Herald*, December 21, 1897.

Лажни Валови пророци јели су за Језавелиним столом. Језавела је била царица, а пророци су били њени пророци. У четрдесетом стиху једанаесте главе Данила, Реган је представљен као „кочија“ и „коњаници“, симболи војне снаге, а такође и као „лађе“, симбол економске моћи. Ипак, у том стиху, папство је оно које је „цар“ са севера. Реган је пророчки био у потчињености Језавели. У том раздобљу свет се чудио звери док је папа Јован Павле II путовао светом више него иједан други папа. Малахи Мартин, познати језуитски писац, писао је о папи Јовану Павлу II у својој књизи, *Keys of This Blood*. Наведена полазна претпоставка те књиге била је да се у време Јована Павла II и Регана свет тада налазио у тространој борби за светску владавину између папства, Сједињених Америчких Држава и Совјетског Савеза. Мартин је предвидео да ће папство превагнути у тој борби. Тајни савез између Регана и антихриста објавио је да су покрети за исцељење смртне ране папства отпочели, као што је приказано у четрдесетом стиху и надаље у једанаестој глави Данила. Мартинова књига поново је изнела дуго заступани циљ папства да освоји протестантску Америку. Реганова спремност да затвори очи пред чињеницом да је папа антихрист библијског пророштва, према његовом сопственом сведочењу, заснивала се на његовој погрешној примени Совјетског Савеза као антихриста библијског пророштва.

„Они који постану збуњени у свом разумевању Речи, који не увиде значење антихриста, сигурно ће се сврстати на страну антихриста.“ *Kress Collection*, 105.

Реаган је био први од осам председника који су препознати у првим стиховима једанаесте главе Данила, и он је такође први од тројице тих осам председника који имају пророчки однос са антихристом. У симболици три савеза Реагана, Обама и Трампа може се разазнати печат истине. Реаган, као први, представља последњег, а разноврсне паралеле између Реагана и Трампа задивљујуће су и бројне. Средња ознака на путу од три корака која успоставља јеврејску реч „истина“ јесте побуна, чији је Обамин председнички мандат тако класичан пример. Дана 8. маја 2025. године, по први пут је устоличен папа који је био из Сједињених Америчких Држава, и тајни савез Реагана достигао је отворени савез Трампа. Године 2025. папство је отворено устоличило папу из славне земље Сједињених Америчких Држава, самог циља својих борби још од 1798. године. Оно што је преостало да би се испунило предсказање Малакија Мартина био је закон о недељи, у коме се спроводи троструко јединство аждаје, звери и лажног пророка.

„Уредбом којом се спроводи успостављање папства, супротно Божјем закону, наша нација ће се потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку

преко провалије да ухвати руку римске силе, када преко бездана посегне да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овог троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владе, и предузме мере за ширење папских лажи и обмана, тада можемо знати да је дошло време за чудесно деловање Сотоне и да је крај близу.“ Testimonies, volume 5, 451.

Трамп намерава да 4. јула 2026. прослави тих „250” година, стојећи притом на средини свога председничког мандата. Та средина је 207. година пре Христа, између битке код Рафије и битке код Панија. Средина тих седамнаест година такође означава почетак Неронових седамнаест година које представљају 313. годину, као и постепено успостављање црквено-државне иконе звери која води ка недељном закону из 321. године и ка шеснаестом стиху. Тај период почиње 313. године браком истока и запада, представљеним Константиновом пасторком са запада и Ликинијем са истока. Период који почиње брачним савезом између истока и запада завршава се раздвајањем, односно разводом, истока и запада. Средњи путоказ је први недељни закон.

Рејганом, Обамом и Трампом пророчки управљају три корака вечног јеванђеља, која су у Откривењу четрнаест представљена као три анђела. У Обаминам председниковању, које представља други корак, била су двојица папа. Фрања, пробуђени папа, дошао је после Јозефа Рацингера (касније папе Бенедикта XVI), који је служио као префект Конгрегације за наук вере (CDF) од 25. новембра 1981. до свога избора за папу 19. априла 2005. Рацингер се повукао, а Фрања је започео своју владавину, чиме је у време Обамина владавине настало удвајање папа.

Обама је оптуживан да истовремено делује и као хетеросексуалац и као хомосексуалац, и он је симбол лажног пророка отпадничке протестантске Америке, док је уједно муслиман, што је такође религија лажног пророка Мухамеда. Обама је био представник политичког система славне земље — лажног пророка из Откривења шеснаесте главе, али су његове стварне политичке наклоности биле усмерене ка глобалистима — аждаји. Обама је пророчки шизофрен, представљајући две лажне религије, две сексуалне склоности и два политичка система, а у време његове владавине постојала су два антихриста. Било да је реч о сексуалној склоности, политичком опредељењу или верском убеђењу, Обама је у свакој области био решен да остане у орману. Познат од неких као „Обама Разделитељ“, због својих настојања да америчке грађане подели против њих самих, такође се одражава у његовим прикривеним личним, политичким и верским уверењима.

Први антихрист Обамина владавине управљао је Конгрегацијом за науку вере двадесет и четири године пре него што је постао папа. Конгрегација за науку вере савремени је назив за оно што је првобитно било названо Канцеларија инквизиције. Побуна из Обаминог периода одговара броју „13“, у хебрејској речи истина, која се састоји од првог слова хебрејског алфабета (Reagan), тринаестог слова (Obama) и Трампа као двадесет другог слова. Инквизиција је свакако симбол побуне. Папа Бенедикт се одрекао свога престола у корист Фрање 2013. године, током шизофрене владавине симбола лажних пророка ислама и отпалог протестантизма.

Други корак у вечном јеванђељу јесте видљиви испит, а оно што се може видети у односу између Обама и двојице папа јесте веза између прогона који је представљен Канцеларијом инквизиције и фиксације глобалиста на обожавање мајке земље, како је представља пробуђени папа. Обамина муслиманска вера представља гневљење народа изазвано исламом и неуспех отпалог протестантизма у испуњавању одговорности која је представљена самим именом протестант. Протестант треба да протестује против Рима, али никада да се не поклони Риму.

Први од тројице папа објављује свету да верује да је он „добри папа“ католичког водећег пророчанства из Фатиме. Јован Павле II сматрао је да је он Фатимин „добри папа“, за кога верује да ће на крају владати читавим светом гвозденим палицом када се оконча тространа борба између папства, Сједињених Држава и глобалиста.

Следеће председништво објављује улогу змајевих глобалиста, распаљивање гнева народа од стране ислама, и неуспех отпалог протестантизма да буде протестантски. Трампово председништво, које је инаугурисано 2025. године, отворено се усклађује са антихристом 2025. године. Светлост ова три савеза Рима и Сједињених Држава разоткрива се у историји завршетка битке код Рафије и почетка битке код Панијума. Брак царстава Лицинија и Константина на почетку седамнаест година представља савез 2025. године.

Савез из 2025. године представља фалсификовану причу о десет девојака. Најпре се брак склапа, а затим следи раздобље истраживања које на крају води ка другој фази брака, у којој долази до његовог извршења, и врата се затварају. Фалсификована прича о десет девојака започела је 2025. године, а довршава се у ускоро долазећем недељном закону из шеснаестог и четрдесет првог стиха једанаестог поглавља Данила. У фалсификованом браку отац је Сотона, младожења је папство, а невеста је отпадничка протестантска Америка. У четрнаестом стиху једанаестог поглавља Данила, разбојници из Даниловог народа јесу Рим, који утврђује виђење. Одбацили поистовећење Вилијама Милера да је Рим симбол који утврђује виђење, паралелно је са одбацивањем поруке првог анђела и поруке Јована Крститеља. Када је садашњи антихрист ступио на дужност 2025. године, утврдио је виђење о осам председника и испунио четрнаести стих.

Сада смо у храмовном испиту, другом испиту који претходи лакмусном и трећем испиту.

Наставићемо ове теме у следећем чланку.